

treball

SETMANAL

Proletaris de tots els països: uniu-vos!

Òrgan central del Partit Socialista Unificat de Catalunya

Número 463   Barcelona, 11 de gener de 1977   Preu, 10 pessetes

a barcelona, per primera vegada des de 1939

PLE DEL COMITÈ CENTRAL

COMUNICAT

Durant els dies 8 i 9 de gener s'ha reunit a Barcelona el Comitè Central del PSUC, amb el següent ordre del dia:

- 1r. La situació política i la perspectiva electoral
- 2n. La preparació del IV Congrés.
- 3r. La lluita per l'alliberament de la dona.

En el primer punt va fer una intervenció inicial, en nom del Comitè Executiu, el secretari general del Comitè Central del PSUC, Gregori López Raimundo. Van intervenir a la discussió trenta-set membres del Comitè Central. El ple va aprovar els principis generals del programa electoral del Partit i va designar els companys que encapçalaran les seves candidatures al Congrés dels Diputats. Els primers noms són: Barcelona, Gregori López Raimundo; Lleida, Pere Ardiaca; Tarragona, Josep Solè i Barberà, i Girona, Carles Causa. Per al Senat, es va acordar proposar als altres partits democràtics catalans la presentació d'una candidatura conjunta, per la qual cosa no es van designar candidats propis.

Manuel Azcárate va dirigir una salutació al ple en nom del Comitè Executiu del Partit Comunista d'Espanya, durant la qual va confirmar el propòsit del company Santiago Carrillo de venir properament a Barcelona.

El secretari general del PSUC va fer el resum de la discussió i el ple va aprovar per unanimitat una declaració política redactada per una comissió designada a tal efecte.

El matí del dia 9 va fer una breu visita al ple Rafael Vidiella que, com que estava malalt el dia abans, havia adreçat una carta al Comitè Central.

En el segon punt de l'ordre del dia es va aprovar una carta als comitès i organitzacions del PSUC en la qual es fixa la data del IV Congrés del Partit per als dies 19 al

Els dos membres més veterans del Comitè Central: Rafael Vidiella i el doctor Bonifaci

(Fotos "Treball")

22 de maig i les normes de discussió de les tesis i d'elecció dels delegats.

En el tercer punt es va aprovar una declaració sobre "La lluita per l'alliberament de la dona", preparada per una comissió de dones comunistes i discutida prèviament en reunions de quadres del PSUC.

Barcelona, 10 de gener de 1977

DECLARACIÓ POLÍTICA

DEMOCRÀCIA SENSE EXCLUSIONS

Aconseguir les set condicions fixades per l'oposició és l'objectiu polític fonamental del moment, objectiu que a Catalunya es concreta en la triple exigència de "Llibertat, Amnistia i Estatut d'Autonomia", expressada a bastament pel nostre poble.

(Text de la declaració a la pàgina 3)

Antoni Gutiérrez, Gregori López Raimundo, Rafael Vidiella i Manuel Azcárate

- * TOT EL PARTIT, EN LA PERSPECTIVA ELECTORAL
- * PREPARAR, JA, EL IV CONGRÉS DEL PSUC

CAP A L'ALLIBERAMENT DE LA DONA (PÀG. 7)

DECLARACIÓ DEL COMITÈ CENTRAL

CAP A L'ALLIBERAMENT DE LA DONA

El Comitè Central del Partit Socialista Unificat de Catalunya comprova, amb satisfacció, que, en l'etapa pre-democràtica que vivim, la lluita per l'alliberament de la dona i la incorporació de les dones al combat general per la llibertat han fet progressos.

Després de les Jornades Catalanes de la Dona, que van aplegar més de tres mil dones de tot Catalunya, l'activitat pel que fa als problemes de la dona ha augmentat sensiblement. S'han creat grups a les comarques, als pobles, als barris de les grans ciutats. Han sorgit moltes associacions i entitats. El fet que les dones hagin pres més consciència dels seus propis problemes ha comportat una major presència femenina a les lluites reivindicatives i socials, alhora que ha facilitat que les forces progressistes comencin a veure la importància de la lluita per l'alliberament de la dona.

No és solament als barris i als pobles que la dona lluita contra la seva discriminació. La dona treballadora reclama els seus drets a la fàbrica, al taller o l'oficina, participa a les assemblees i en les vagues. També la dona del camp, tan marginada dels avenços i de les petites comoditats que el progrés comporta, comença a organitzar-se i a lluitar; per exemple, per aconseguir la seva incorporació a la Seguretat Social en les mateixes condicions que l'home.

Sota la dictadura franquista s'ha imposat molt més encara la ideologia reaccionària, autoritària i patriarcal que assigna a la dona un paper secundari en la societat, que la reclou en la llar amb les funcions de mare i esposa, com a conservadora i transmissora d'aquella ideologia. Aquest pensament reaccionari ha obtingut el suport de l'església oficial, que ha pretès de donar valoracions morals a allò que no és altra cosa que explotació i marginació. S'ha entronitzat una doble moral, en funció del sexe, reflectida en les lleis que castiguen les dones per actes que no són mereixedors de càstig quan els comet un home, que priven la dona de fer servir avenços científics com són els contraceptius, impeding-li la seva realització en l'aspecte sexual.

La situació actual ens exigeix de lluitar en tots els fronts per arribar a assolir les llibertats democràtiques que, a Catalunya, passen per la restauració provisional de l'Estatut del 1932.

Les dones, a les quals el feixisme va arrabassar no solament el dret de ciutadanes sinó també el de persones, han d'incorporar-se en massa a aquesta lluita. Això serà la garantia que en la futura democràcia hom tindrà en compte llurs drets.

Cal remarcar que, per a la dona catalana, les pèrdues que l'adveniment del franquisme va comportar varen ser doblement greus. A més a més de les lleis dictades per la República, durant el govern de la Generalitat es van aconseguir moltes millores, com l'ensenyament mixt unitari, la igualtat davant dels tribunals, la reforma eugènica de l'avortament i moltes altres. Per tant, la lluita pel restabliment de l'Estatut comprèn totes aquestes reivindicacions.

L'opressió de la dona ve determinada històricament per la divisió del treball i de les funcions socials segons el sexe, amb la consegüent menysvaloració dels treballs assignats a la dona. Aquesta situació es consolida a partir del naixement de la propietat privada i l'adveniment de la família patriarcal. Segons les condicions econòmiques i dels mitjans de producció, l'estat d'opressió de la dona ha pres formes diferents. El capitalisme s'aprofita de la unitat econòmica de la família, i la ideologia i els valors culturals d'aquesta societat s'orienten a protegir i reforçar l'existència de la família.

A partir d'aquesta anàlisi ens podem plantejar la relació intrínseca entre l'opressió de la dona i l'opressió de classe. Es a dir, que la lluita per l'alliberament de la dona és no solament legítima sinó també revolucionària. No podem concebre l'alliberament de la dona sense socialisme, ni el socialisme sense l'alliberament de la dona.

La lluita de classes s'adreça, directament, a un canvi d'estructures econòmiques, polítiques i socials. Però si el canvi no va acompanyat d'una revolució en les mentalitats, no hi ha garanties d'obtenir un socialisme de debò,

sense cap mena d'opressió.

La divisió del treball entre els sexes, que reclou la dona en les tasques de la llar, és discriminatòria i socialment injusta. El sistema capitalista té interès a mantenir les coses com són ara, perquè això li permet d'assegurar la reproducció i mantenir la força de treball a càrrec de les famílies treballadores. Endemés, la mestressa de casa, en romandre aïllada, és fàcilment manipulable per les ideologies conservadores i reaccionàries, que el sistema establert li transmet pels mitjans de comunicació.

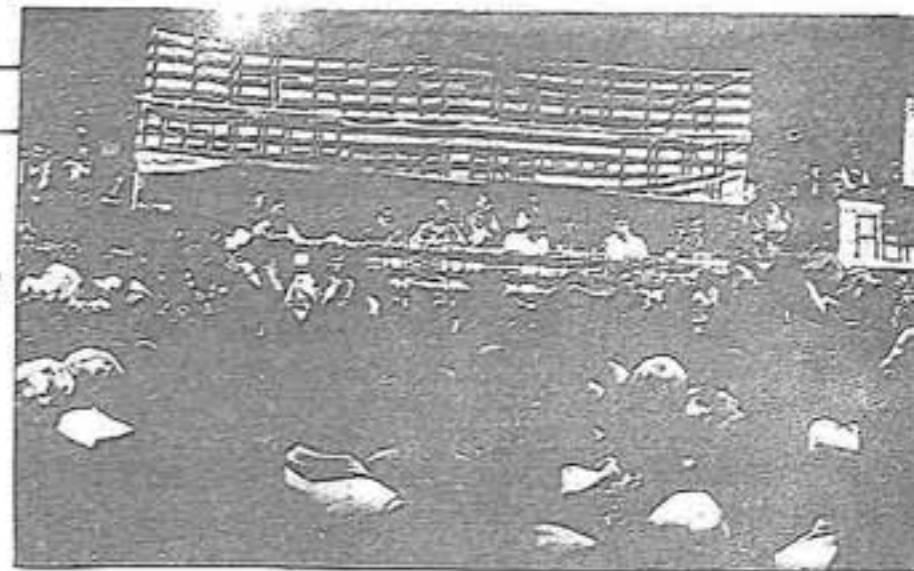
El treball social, productiu, és l'element més dinàmic de la nostra societat. És font de totes les transformacions. Com a primera etapa del seu procés d'alliberament, la dona s'ha d'incorporar al món productiu. Cada vegada hi ha més dones que, en casar-se, no deixen pas la feina, tant per raons econòmiques com per no haver de dependre totalment del sou del marit.

La dona treballadora pateix una doble explotació. Té dificultats de promoció. Li barren les portes a la professionalitat. No hi ha dones electricistes, ni mecàniques, ni torneres, no solament perquè no hi ha escoles professionals per a elles, sinó també perquè no trobarien feina després. Es reserven, per a les dones, tasques absurdament denominades "femenines": mecanògrafes, auxiliars químics, infermeres, mestres... Això vol dir sous més baixos que els homes, que poden accedir a feines més qualificades. Els comunistes hem de lluitar perquè el moviment obrer faci seves les reivindicacions de la dona treballadora i les inclogui en les plataformes de convenis, la qual cosa es fa ara molt tímidament. Només així aconseguirem la incorporació massiva de les dones al moviment obrer, dins del qual no s'ha de menysprear llur capacitat ni se'ls ha de barrar el pas als llocs dirigits.

Les tasques de la llar i la cura dels fills són una grossa limitació per a la dona treballadora casada. La necessitat de guarderies és cada dia més urgent. Però això no bastarà. La dona treballadora no podrà assumir el seu paper si el seu company no pren la part que li pertoca en les tasques de la llar i en l'educació dels fills. Cal cercar noves formes de relació familiar i una nova estructura del treball domèstic. Els comunistes hem de tenir una actitud oberta pel que fa a experiències noves en aquest sentit.

El Comitè Central del PSUC considera que és deure dels comunistes plantejar-se la lluita contra l'opressió de què és objecte la dona com una part del combat per trobar formes de vida més justes, enriquidores i gratificadores per a tots els membres de la societat.

(passa a la pàgina 8)

DECLARACIÓ DEL COMITÈ CENTRAL

CAP A L'ALLIBERAMENT DE LA DONA

(ve de la pàgina anterior)

No basta que la dona faci tasques de solidaritat, o de suport a la lluita del marit. Tampoc no n'hi ha prou que participi a la lluita general. A més a més, cal que les dones plantegin col·lectivament les reivindicacions específiques del seu sexe. Hi ha tota una colla de discriminacions que la dona pateix en aquesta societat, pel fet de ser dona. En les lleis, en la feina, en l'educació, la família, la relació sexual... Per lluitar-hi contra, cal el treball concertat de milers de dones, de procedències diferents, que lluitin, almenys en aquesta etapa, dins d'un moviment feminista.

El PSUC creu en la necessitat, avui, d'un moviment unitari de dones pel seu alliberament, amb participació de diferents tendències polítiques i socials perquè sigui possible la incorporació de milers de dones. Cal combinar les formes de lluita més adients a cada lloc i a cada moment, i les reivindicacions possibles en l'etapa democràtica i altres que porten a l'opció socialista del moviment.

Les darreres mobilitzacions han palesat que la consciència de la dona pel que fa als seus propis problemes és una realitat i que les dones estan disposades a sortir al carrer per conquerir els seus drets.

Per feminisme ja no és tasca d'un grapat de dones, sinó de tota persona que realment vol transformar la societat. De tota persona que pren una opció conseqüent per tal que dones i homes puguin realitzar-se com a persones.

El Comitè Central del PSUC constata que, tot i els avenços que hi ha hagut, encara és feble el treball del Partit en el terreny de l'alliberament de la dona. Reconeix, també, que la marginació de la dona es reflecteix en les nostres pròpies files encara.

L'avenç que hi ha hagut entre la I i la II assemblees del PSUC "Cap a l'alliberament de la dona" ha estat notable. A gairebé totes les organitzacions s'enregistra un interès pel treball en aquest front. Cal, però, avançar molt més i fer de la lluita per l'alliberament de la dona una cosa de tots els militants, dones i homes. És important que, a escala individual també, cada home militant prengui consciència d'aquest problema i actuï en conseqüència.

Ens pronunciem per la militància conjunta d'homes i dones en el Partit. El contrari fóra establir a casa nostra la discriminació que critiquem i contra la qual lluitem. Endemés, aquesta lluita arrelarà millor en el Partit amb la militància conjunta.

En casos especials, i com a forma transitòria, caldrà, però, acceptar la militància en organitzacions pròpies de dones. També caldrà trobar formes de militància adequades per a les dones que, tot i sentir-se comunistes, no es decideixen a ingressar al PSUC per por a no tenir prou temps i per altres reïels. Si entenem els problemes de les dones i lluitem pel seu alliberament, superarem les dificultats que ara impe-

Al C.C. del PSUC

Estimats companys:
Desitjaria tenir el goig d'estar entre vosaltres i fruit de les vostres deliberacions -que esteu sempre regués i seriosament- en aquest reunió del Comitè Central. La meua presència i salut no m'ho permet i només us demano que em permeteu escriure-us a través de la meua solució més fraternal.

A l'ensenyar i aprofitant que esteu reunint, ja que tinc encara agruïment que, en la general lluita per l'alliberament -en la qual tant es distingeix el nostre Partit- hagués omès el meu cató "Mlles" a Catalunya. No us estimo que perí les cometes a la paraula "Mlles" puix com no em considero un amant excepcional i he vist "afectar" ostentament amb a altres amants -sobretot comunistes- ja tinc sempre la meua lluita a remolc normal. I d'altres us vull parlar i discutir i no per fer-me una qüestió personal, sinó per elevar aquesta a categoria general puix tots els espanyols -catalans o castellans, bascs o andalusos, gallesos o aragonesos, etc.- fa referència que som governats sense delles, tots democràtics i personal total i real.

Rafael Vidiella: Fragment de la seva lletra al Comitè Central

deixen que milers de dones vinguin a les nostres files i ocupin llocs de responsabilitat.

Però no solament una més gran comprensió, dins del Partit, de la discriminació que pateix la dona és la solució. Els comunistes ens hem d'esforçar per portar el debat al conjunt de la societat, perquè les masses prenguin la qüestió de l'alliberament de la dona.

El Comitè Central del PSUC crida tots els comunistes, homes i dones, a treballar perquè les masses compreguin i acceptin la lluita per l'alliberament de la dona, en el marc més vast de la lluita per l'alliberament de la societat.

EL COMITÈ CENTRAL DEL
PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT
DE CATALUNYA

Barcelona, 9 de gener de 1977

Per iniciativa de l'Associació de Familiars i Amics de Presos Polítics, una delegació del PSUC, formada per Gregori López Raimundo, Miquel Núñez i Joan Busquet, s'ha entrevistat amb una representació de familiars dels presos Frederic Sánchez Juliachs, Ramon Llorca López, Josep Lluís Pons Llobet, Joan Manzaneres Ros, Llorenç Jurado Pérez, Jordi Casanellas Rosell, Josep Ma. Palomas Santamaria, Josep Llamola Camprodon i Miquel Inglès Pedrero.

S'han examinat els resultats de la campanya "Per Nadal, tots a casa" que, malgrat no haver assolit plenament el seu objectiu, ha aconseguit una més gran identificació de tot el poble amb l'exigència d'amnistia, exigència que l'oposició ha col·locat en primer pla en la seva proposta de negociació amb el govern.

S'ha constatat l'absoluta coincidència en assenyalar que l'amnistia constitueix el principal problema polític del nostre país. La delegació del PSUC ha expressat el seu total suport i adhesió a totes les iniciatives que es realitzin en pro de la consecució de l'amnistia total.

Entre aquestes iniciatives, s'ha coincidit a destacar, com les més importants, les següents: El Congrés de Familiars de Presos Polítics, que es farà el proper dia 30 a Sant Sebastià. La realització de l'ajornada manifestació ciutadana, que s'havia d'haver fet el passat 19 de desembre. La carta oberta a tots els ajuntaments de Catalunya, perquè prenguin posició a favor de l'amnistia total.

Ambdues delegacions han expressat llur convicció que totes les forces polítiques catalanes prestaran suport a la nova campanya "Abans de les eleccions, amnistia sense exclusions", proposada pels familiars dels presos polítics.

L'Associació de Familiars i Amics de Presos Polítics continuarà els seus contactes amb totes les organitzacions polítiques i sindicals de Catalunya, en suport de la campanya per l'amnistia total.

EL PSUC AMB ELS FAMILIARS DELS PRESOS

ABANS DE LES ELECCIONS
AMNISTIA SENSE EXCLUSIONS